

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις — πληροφορίες — κεντσομπελίδι)

γνωστός Γάλλος σκηνοθέτης Αντρέ Ύργον αποφορέσει να γυρίσει ένα φιλμ, με τίτλοσι παρόμοιη από την «Αφροδίτη», το περίφημο υποστόχημα του Πιέρ Λουί, που έχει μεταφοραθή και στη γλώσσα μας. Το νωριότερα «Ξενοτελεία» του φιλμ αυτού θα γυριστούν στην Ελλάδα. Ο κ. Ύργον σκοπεύει — όπως δήλωσε στο συντάκτη ενός Παρισινού κινηματογραφικού περιοδικού — να γυρίσει στην Ελλάδα, συνοδευόμενος από τους πρωταγωνιστές και από επιτελείο τεχνιτών, τον προσεχρή Ιούλιο ή Τοίλιο.

«Αν μάλιστα αποφασίσει και ο Γερμανός σκηνοθέτης Πάπισσι να πραγματοποιήσει ένα παλαιό του όνειρο, να γυρίσει δηλαδή ένα φιλμ με θέμα τη ζωή του Περιοκλέους και της Ασπασίας και με κεντρικό την ανέγερσι της Ακροπόλεως, τότε η Ελλάδα θα γίνει κέντρο διεθνούς κινηματογραφικής κινήσεως.

«Ενα ορισμό ατύχημα συνέβη τελευταία στον σηματοδότη του Γάλλου «Ξέν-ρεμισέ» Ραφί Λαφέβρ, τον πρωταγωνιστή του «Εξατομιογράφου» και άλλων χαριτωμένων κωμωδιών.

Ένω έκανε ένα περφόρμα, σε μία έρημη τοποθεσία, με το όλογο του, ξαφνα έπεσε κάτω και γρήγορα μάλλον σοβαρά στο κεφάλι. Όταν ο Λαφέβρ συνήλθε, είπε στους φίλους του, που έτρεξαν να τον δουν, ότι το όλογο τον τόν έφαγίε κάτω ή απότομα πρόματα, που έκανε. «Απότομα, πιθανότερο φαινεται ότι ο «Ξέν-ρεμισέ», ο οποίος είχε δείξει τελευταία άνησχηματικά σηματομοια νεφρικής διαταραχής, θα ένοικισε δυνατή ζώνη, ενώ βρισκότανε στ' όλογο του, και θα έτεσε μόνονο του. Την ύπονοια αυτή την στήριζον οι φίλοι του και στο ότι συνέβη πολλές φορές στον σηματοπύ ήθοσιού να πέση κάτω, χωρίς λόγο, ενώ περπατούσε και στο δρόμο, εξ αιτίας της μεγάλης νεφρικής ταραχής, που τον πλάει ξαφνακά.

«Ο Μουσολίνι αποφασίσε σοβαρά να πρωτοστατήσει σε μία κίνηση, με σκοπό την ένισχυση του Ιταλικού κινηματογράφου. Διέθεσε, λοιπόν, ένα μεγάλο κονδύλι για την ανέγερση μεγάλων στούντιο έξω από το Μιλάνο, με όλες τις τελειοποιημένες μηχανικές εγκαταστάσεις, κατὰ τὸ Ἀμερικανικό πρότυπο.

Την ένιπχία του σχεδίου του αυτού, ο Ντοπίτες στήριξε κυρίως στην Φραντζέσκα Μπερτινι, την βασίλισσα του προπολεμικού παγκοσμίου κινηματογράφου. Και η αλήθεια είναι πως η μεγάλη αυτή γήσσια εξακολουθεί να διατηρηται πολύ καλά, παρά την προχωρημένη ηλικία της. Το σπουδαιότερο όμως είναι ότι έχει μία φωνή βαθειά και μελωδική συγχρόνως, μία φωνή που θα την βοηθήσει πολύ να ένιπχη στον φιλοτιμώτα κινηματογράφο. Το Ιταλικό περιοδικό, από το οποίο παραλαμβάνουμε αυτές τις πληροφορίες, προσθέτει και την παρακάτω λεπτομέρεια, για να δείξει τη ζοηρή έντιμότητα προξενεί η παθητική φωνή της Φραντζέσκας :

«Ο κ. Μουσολίνι δέχθηκε τη θεία καλλιτεχνικά στο γραφείο του, η ώρα τέσσερες το απόγευμα. Και ως τις έννηα το βράδυ την άκουσε να του εκθέτει τα σχέδια της για το μέλλον, χωρίς να τολμά να την διακόψη ! «Ο άνθρωπος, ο οποίος δεν άφιερωμένη ούτε και για την πιο σοβαρή έργασια πάνω από ένα τέταρτο της ώρας, άκουσε πέντε ολόκληρες ώρες την μεγάλη Φραντζέσκα, μεθυσμένη»

ο Σηροτάγαρος — παρ' όλη την ηλικία του — έκανε απόπειρα να την καταπνήσει δια της βίας, Ένα θερμο θερινό βράδι, στο Παλαιό Φάληρο, όπου η όφρα Βενετσιάνια παραθέριζε ! Έκείνη ένιπχε τις φωνές, μαζετινικε κόποιες, φαράδες, βαρφαρήδες, και ο γέρο-όστιρες άναγκάστηκε να το βάλει στα πόδια, για να γλιτώσει από το ζύλο. «Έγινε όμως σάνδαλο και για μία πολύνη καιρό οι τρεις μικροί κοσμοποι κίτλο έσχολιάζαν το είδημο επεισόδιο.

«Όταν ο Τσέρνοβιτς ξαναγύρισε από το ταξίδι του, έμαθε το γεγονός και έγραψε ένα υβριστικό γράμμα στον κροδοτήτη φίλο του. Ήταν όμως περιφρανος για την πίστι της Ιταλίδας Γλυκερίας του. Και με τ' αίσθημα αυτό άφησε τον τελευταίο στεναγμό του, ο Σταυλόζης με την κόκκινη στολή και τις άσπρες μπαγιέτες...

«Από τον καιρό της Έπαναστάσεως του 1909 είχε αποφασισθή να μεταφερθούν άλλοι ο Βασιλικό Στάδιο. Η απόφασις όμως πραγματοποιήθηκε 14 χρόνια άργότερα, κι έτσι χτίστηκε το μεγαλοπρεπές θέατρο, που άποτελεί ιδιοκτησία των άποστόλων άξιωματιών και άλλων συμπληρώνεται με νέες οικοδομές, κινηματογράφους, θέατρα κλπ.

νος από τη μουσική της φωνής της !...».

Πάντα υπερβολικοί θα είναι οι φίλοι μας οι Γαίολοι !..

Ένα χαριτωμένο επεισόδιο συνέβη τελευταία στον Κλάρε Γκζέμπλ. Ένα βράδι, ενώ έπιανε σ' ένα κατά το Χόλλυγουντ, συνοδευόμενος από μερικούς φίλους του, είδε ξαφνακά μία όφραια κοπέλλα, που καθότανε μόνη της σ' ένα τραπέζι, να σκρινότανε όφρα, να τρέχει κοντά του, να τον άρραλιάζει και να τον φιλήει παράφορα στα μάτια και στο στόμα, φωνάζοντας :

— Άγατημένη μου Κλάρε ! Τι έγινες τόσο καιρό ; Γιατί δεν έρχεσαι να με δής ; Γιατί με κάνεις να βασανίζομαι μακριά σου ;

Οι φίλοι του Γκζέμπλ και όλοι οι πελάται του κέντρου χωρογέλασαν διακριτικά. Ο Κλάρε ήταν, βλέπετε, τόσο γνωστός για τις άμετρητες έρωτικές ένιπχιές του ! Μα ο καλλιτέχνης, άντι να ένδοιμοσασθή με τις θερμές εκδηλώσεις της όφραιας κοπέλλας, την κίταζε, άπειντυχίας, με μάτια οδύνονητα από τρώο και καταπλήξει.

—Με συγχωρείτε, κυρία μου, τραύσει τέλος, αλλά... μου φαινεται πως δεν έχω την τιμή να σας γνωρίσω !..

Η όφραια κοπέλλα άρσισε τότε να κλάει σπαρακτικά.

—Κάνεις πως δεν με ξέρεις ; φώναξε, άνάμεσα στα δάκρυά της. Αημόνησε, λοιπόν, τόσο απότομα τους όφρους σου και τα φιλιά μας ; Και η φίληρ του Κλάρε, αφού του έκανε φριχτά παράνοια για την άχαροεπίσχητη διαγωγή του, ξαπλώθηκε φαριδιά-πλαταιά στο πάτομα, λιπόθυμη !.. Ο Κλάρε Γκζέμπλ φανότανε σάν άποδολακωμένο από την κατάπληξη του...

Το κωστήριος αυτό διεκλεινάθη ύστερ' από δύο μέρες, όταν ένας γιατρός παρουσιάστηκε στον καλλιτέχνη για να του έψηση συνόχηνη εξ αίφρους της οικογενείας της κοπέλλας, για το διέδρο έξαινο επεισόδιο. Και τότε μονάχα ο Κλάρε πληροφορήθηκε ότι η φίληρ του ήταν μία ψηροαθή, η όποια είχε έρωσική δίλωση τους γνωστούς «Ξέν-ρεμισέ» του κινηματογράφου... με τη φαντασία της — αλλά και με τόν έντασι, ώστε να θεωρή τα άνειροπλήματα της πραγματικότητα.

Η Βενετία του κινηματογράφου και του θεάτρου Σπινελλά

άν θα έξέθετε την ισόλημ γυναικών, που έκαναν την άφροσύνη να το έκδηλώσουν άπεριφραστα το θαυμασμό τους, για ένα κομμάτι ψυχοδ !

Η ένιπχία του φιλμ «Παρθένες με Στόλη», στο όποιο μάς άπεκαλήθη το καταπληκτικό ταλέντο της Λοροθέας Βίρ, έκανε τον σκηνοθέτη Κάρολ Φρόλιχ ν' αποφασίση να γυρίσει μία παραλήσια ταινία, με τον τίτλο : «Άγόρια με Στόλη». Η ύποθεσι της ταινίας αυτής θα ένιπχισεται σ' ένα Άγγλικό Πανεπιστήμιο, χωρίς την παραμικρή σκία... γυναικός !

«Απότομο, η προσημοποίηση του φιλμ αυτού σφανατά μεγάλες δυσχέριες, επειδή τόσο η Γερμανική, όσο και η Άγγλική κυβέρνηση, είδοποίησαν τον Κάρολ Φρόλιχ ότι δεν θα ένιπχόνουν την προβολή του έργου του, με τη δικαιολογία ότι, αφού η ταινία των «Κοριτσιών με Στόλη» είχε πολλές σκηνές παρξένιπχιμας, το καιρό αυτό θα προχωρούσε περισσότερο στη δεύτερη ταινία των «Άγοριών με Στόλη».

«Ο Λιούις Στόν, ένας από τους πιο μεγάλους αλλά και πιο παρξένιπχόμενους συγχρόνως ήθοσιους του κινηματογράφου, σινεβίληρ μ' έναν Άμερικανικό έδατοκό οίκο για να γράψει την Αύτοβιογράφη του. Όταν θα κινλοφορηή το βιβλίό αυτό, θα φροντίσουμε να το προμηθευθώ και να μεταφρασομαι τα κυριότερα κεφάλαιά του. Για την όφρα, σάς πληροφοροουμε ότι, όπως και ο άλιόνηστος Μίλτον Σίλς, έτσι και ο Λιούις Στόν, πριν γίνει ήθοσιός του θεάτρου και του κινηματογράφου, ήταν καθηγητής της...Λατινικής Φιλολογίας !..